वसतीवरीः परिहृत्य मैत्रावरुणस्य हविर्धानयोः प्रातरनुवाकमुपाकुरुताडुच्चैर्होता शꣳसति शनैरितरो जञ्जप्यमान-इवान्वाह तन्न वाचा वाचं प्रत्येति न छन्दसा छन्दः ॥१०॥ परिहिते प्रातरनुवाके । यथायतनमेवोपाꣳश्वन्तर्यामौ कृत्वा द्रोणकलशे पवित्रं प्रपीड्य निदधाति तिरोऽङ्ग्यैश्चरित्वा प्रत्यञ्चः प्रतिपरेत्य तिरोङ्ग्यानिव भक्षयाधाऽअथानुपूर्वं यज्ञपुच्छꣳ सꣳस्थाप्य यऽऊर्ध्वा अन्तर्यामाद्ग्रहास्तान्गृहीत्वा विप्रुषाꣳ होमꣳ कृत्वा संतनिं च बर्हिष्यवमानेन स्तुत्वाहरेव प्रतिपद्याधाऽइति ॥११॥ तदेतेऽभि श्लोकाः । चतुर्भिः सैन्धवैर्युक्तैर्धीरा व्यजङ्गस्तमः विद्वाꣳसो ये शतक्रतु देवाः सत्त्रमतन्वतेति ॥१२॥ चत्वारो ह्यत्र युक्ता भवन्ति । द्वौ होतारौ द्वावध्वर्यू पवेर्नु शक्वेव हनूनि कल्पयन्नङ्गोरत्नौ व्यतिषजन्त धीराः न दानवा यज्ञियं तन्तुमेषां विजानीमो वितनं मोहयन्ति नः ॥ पूर्वस्याङ्गः परिशिꣳषन्ति कर्म तदुत्तरेणाभिवितन्वतेऽङ्गा दुर्विज्ञानं काव्यं देवतानाꣳ सोमाः सोमैर्व्यतिषक्ताः प्लवन्ते ॥ समानात्सदमुद्धन्ति हृयान्काष्ठभृतो यथा पूर्णान्परिस्रुतः कुम्भान्जनमेजयसादनऽइत्यसुररक्षसान्यपेयुः ॥१३॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ [५. ५.] ॥ ॥

पञ्चैव महायज्ञाः । तान्येव महासत्त्राणि भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञः पितृयज्ञो देवयज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति ॥१॥ अहरहर्भूतेभ्यो बलिꣳ हरेत् । तथैतं भूतयज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहर्दद्यादोदपात्रात्तथैतं मनुष्ययज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहः स्वधाकुर्यादोदपात्रात्तथैतं पितृयज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहः स्वाहाकुर्यादा काष्ठात्तथैतं देवयज्ञꣳ समाप्नोति ॥२॥ अथ ब्रह्मयज्ञः । स्वाध्यायो वै ब्रह्मयज्ञस्तस्य वाऽएतस्य ब्रह्मयज्ञस्य वागेव स्रुक्कर्मन उपभृच्चक्षुर्ध्रुवा मेधा स्रुवः सत्यमवभृथः स्वर्गो लोक उदयनं यावत्तꣳ ह वाऽइमां पृथिवीं वित्तेन पूर्णां ददल्लोकं जयति त्रिस्तावन्तं जयति भूयाꣳसं चाक्षय्यं य एवं विद्वानहरहः स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यः ॥३॥